

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125

УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 38. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 27-го ЛЮТОГО 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, FEBRUARY 27, 1974 No. 38. VOL. LXXXI.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ВІТАЄ УНС З 80-РІЧЧЯМ

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

February 21, 1974

Dear Mr. Lesawyer:

As the Ukrainian National Association celebrates the eightieth anniversary of its founding, I want to extend my warmest congratulations to you and your fellow members.

I am keenly aware of the dynamic leadership and civic responsibility assumed by this large Ukrainian fraternal organization. Countless Americans have benefited from your worthwhile programs, and our entire nation has drawn vitality from the cultural and educational activities you have promoted.

I wholeheartedly applaud the important influence of your Association in communities across America, and I wish you every success for the challenging decades that lie ahead.

Sincerely,

Richard Nixon

Mr. Joseph Lesawyer
President
Ukrainian National Association, Inc.
Jersey City, New Jersey 07303

Фотокопія (поменшена) листа президент Ричарда М. Ніксона із гратуляціями та привітанням і побажаннями для УНСоюзу з нагоди 80-річчя. Український переклад цього листа був надрукований в „Свободі" з 23-го лютого ц. р.

П'ЯТЬ ОКРУГ УНС МАТИМУТЬ СВОЇ ЗБОРИ З КІНЦЕМ ЦЬОГО ТИЖНЯ

Джерзі Ситі. — Цієї п'ятниці, суботи і неділі, 1, 2 і 3-го березня, п'ять Окружних Комітетів Відділів Українського Народного Союзу матимуть свої загальні збори, переважно з участю головних урядовців. На порядку всіх цих нарад є, крім формальностей, звітування управ, дебати над звітами, вибір нових керівних органів та плян праці, зокрема найбільш пекуче завдання посилити теперішню ювілейно - конвенційну членську кампанію, яка має на меті збільшити кількість членства УНСоюзу до кінця квітня до 90.000 членів. Збори матимуть такі округи:

НАДГУДСОНСЬКА ОКРУГА

Джерзі Ситі. — Надгудсонська Округа, до якої входять Відділи УНСоюзу чч. 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286, 287, 213, і 281, відбуде свої річні загальні збори вже цієї п'ятниці, 1-го березня ц. р. о год. 7-ій вечором в приміщенні Українського Народного Дому при Фліт і Оклend вулицях в Джерзі Сіті. Головний Уряд репрезентуватимуть екзекутивні урядовці, головний радний Степан Гавриш, асистент організаційного відділу УНСоюзу.

ОКРУГА НЮ ЙОРК

Ню Йорк. — Окружний Комітет Відділів УНС міста Ню Йорку і околиці відбуде свої річні збори, які включають також доповіді головних урядовців УНС, в п'ятницю, 1-го березня ц. р. о год. 7:30 вечора в домівці Т-ва „Дністер" при 119 евеня „А" між 7 і 8 вулицями в Ню Йорку. До участи у зборах зобов'язані відділові урядовці та Конвенційні делегати Відділів: 4, 5, 6, 8, 16, 19, 46, 69, 86, 88, 117, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204, 205, 210, 211, 256, 257, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450, 455, 457, 485, і 489. У зборах візьмуть участь члени Головного Уряду і Василь Оріховський, обласний організатор на місто і стейт Ню Йорк. Після зборів перекуска.

ОКРУГА НЮАРК

Нюарк. — Окружний Комітет УНСоюзу в Нюарку повідомляє, що річні загальні збори Округи відбудуться в суботу, 2-го березня ц. р в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРИГАДКА ВІДДІЛАМ УНС ПРО ЧАС ВИБОРІВ ДЕЛЕҐАТІВ

Згідно з постановами Статуту УНСоюзу, що були цитовані в офіційному проголошенні 28-ої Конвенції та в повідомленнях Головної Канцелярії, вибори делеґатів і заступників на 28-му Конвенцію УНСоюзу мають відбутися впродовж 60 днів від дати проголошення 28-ої Конвенції, тобто до 3-го березня 1974 року.

Тому пригадуємо всім Відділам, які управнені до делеґатів, чи делеґата, як також тим, які можуть набути право на делеґата через об'єднання, щоб вони відбули збори для вибору делеґатів не пізніше, як в неділю, 3-го березня 1974.

Відділи, які об'єднуються для вибору спільного делеґата, повинні відбути збори та перевести вибори делеґата і заступника як тільки домовляться про об'єднання та вишлють письмові повідомлення про це Головній Канцелярії, бо вибори делеґатів не можуть відбутися пізніше, як 3-го березня 1974.

Повновласті делеґатів та заступників повинні бути вислані Головній Канцелярії впродовж 10 днів після виборів.

Головна Канцелярія УНС

ЕКОНОМІКА ТА „ІМПІЧМЕНТ" БУЛИ ГОЛОВНИМИ ТЕМАМИ ПРЕСОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА

Вашинґтон. — Під час пресової конференції, яка відбулася в понеділок, 25-го лютого, й була передавана на телебаченні та через радіо, президент Ніксон відповідав на питання, які були переважно зв'язані з двома темами: економікою ЗСА та справою формального обвинувачення його („імпічмент") Палатою Репрезентантів. Щодо економічних проблем, Президент заявив, що американська економіка є тепер в стадії сповільнення, але не в рецесії, та що ситуація поліпшиться в другій половині року. Головними проблемами президент Ніксон вважає брак пального та високі ціни на харчові продукти, але кілька разів заявив, що „енергетична криза проминула" й тепер є тільки „проблемою". Відповідаючи на питання кореспондентів, як Білий Дім плянує розв'язати ці проблеми, Президент сказав, що збільшення продукції харчових продуктів і збільшення постачання нафти повинні спричинитися до обниження цін. Щодо можливостей раціонування бензини, президент Ніксон твердив, що є дуже добрі вигляди на те, що не треба буде його встановляти та що до весни, або літа, черги по бензинових стаціях будуть багато коротші. Він повідомив кореспондентів і американську публіку, що вжие „вето" проти енергетичного законопроєкту, який був схвалений Сенатом і є тепер в Палаті Репрезентантів, бо думає, що пропозиція обнизити ціни на американську нафтову ропу, включена в законопроєкт, цілком не розв'яже проблеми з пальним, а тільки доведе до раціонування бензини. Президент кілька разів заявляв, що енергетична проблема буде остаточно розв'язана тільки тоді, коли Америка стане „самовистачальна", тобто не залежати-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Півтора тисячі осіб оваційно вітали виступи сумівських ансамблів

Ню Йорк. — (ЛЕВ) З великим успіхом, при вщерть заповненій залі Фешен Інститугу, відбувся тут в неділю, 24-го лютого ц. р., ювілейний концерт ансамблів Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку. Цим великим концертом Управа Осередку започаткувала відзначування 25-ліття свого існування. Підготовка цього концерту, як поінформували організатори, вимагала великого напруження сил і не меншої витрати енергії, але вислід вийшов справді промовистий і імпозантний.

Відкрилася занавіса і публіка була зачарована надзвичайною картиною. На тлі великого полотнища - пляката, що удекоровував сцену з сумівською емблемою, срібною 25-кою і датами 1949-1974, всі учасники програми: хор „Жайворонки" і танцювальний ансамбль „Верховинці" уставились до „Прологу - Привіту" з рецитаторками Анною Лавро і Ольгою Шкафаровською. Хореографічний „Пролог" укладу Олега Ґензи був добрим початком концерту.

В першій частині, крім уже згаданого „Прологу - Привіту", ансамблі виконали: хор „Жайворонки" пісню „Живи Україно", „Гай над Прутом", „Черемош", „Виростеш ти сину", і „На добраніч", а „Верховинці" — „Верховино", „Гуцулка", „Молитва"; а в другій частині „Повзунець", „Веснівка", „Козачок" і неперевершений „Гопак". Хор в другій частині проспівав пісні „Вперед", „Марш Синьої дивізії", „Доріжка", „Весна", „І по цей бік гора", „І шумить і гуде", „Співаночки". Хором, як відомо, керує інж. Р. Степаняк (при фортепіяні Хризанта Зуброцька-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Відбулися Річні наради Окружної Ради Відділів СУА в Ню Йорку

Ню Йорк. — (М. Б.) — Річні наради З'їзду СУА нюйоркської Округи відбулися тут 17 лютого ц. р. в домівці СУА. На з'їзд прибули уповноважнені делеґати 13-ти Відділів на всіх 15 Відділів Округи. Присутні заслухали звітів голів окремих Відділів і звітів уступаючих керівних органів Окружної Ради, що в попередній каденції працювала під головуванням Лесі Кіршак. Після схвалення абсолюторії обрано нову управу, яку очолює Ксеня Рак. На з'їзд прибула голова СУА Лідія Бурачинська, яка в своєму слові дала загальний образ жіночого руху на українських землях, зокрема діяльність СУА в минулому, накреслила становище й здобутки організації під сучасну пору й ії завдання в ювілейному році. Збори надали почесне головство Округи довголітній членці СУА Іванні Бенцаль за ії заслуги для організації.

З нагоди ювілею 50-ліття існування СУА з'їзд схвалив низку резолюцій під гаслом: „Усе для нашої організації" Зборами проводила Наталія Хоманчук, секретарювала Марія Геба й Віра Шпонтак.

Українці Давфину візьмуть участь у вшануванні Джона Діфенбейкера

Брандон, Манітоба. — 28 лютого тут відбудеться вшанування колишнього прем'єр - міністра Джона Діфенбейкера на імпрезі, яку очолює манітобський прем'єр Ед Шраєр. Мистецьку частину програми виконає відомий український хор з Давфину під керівництвом пані Галини Лазарук Гендерсон. Цей хор бере завжди активну участь у щорічних Канадських Національних Українських Фестивалях, що відбуваються при великому здвизі народу літом кожного року в Давфині. Кол. прем'єр - міністра Діфенбейкера вітотиме, за традиційним українським звичаєм хлібом і сіллю, наймолодший член хору Бетті Григорчук. Незалежно від участи в імпрезі в честь Джона Діфенбейкера, хор готується до свого річного концерту в Давфині на 21 квітня а також до самого фестивалю.

Галина Лазарук Гендерсон

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ СТАВИТЬ ДО РОЗПОРЯДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ФОНДИ НА ПЕРЕВЕЗЕННЯ І ЛІКУВАННЯ МОРОЗА, ПЛЮЩА

Джерзі Ситі. — Головний Уряд Українського Народного Союзу на своїх нарадах в дні присвяти його Української Будівлі піонерам 22-го лютого ц. р. виніс одноодушне рішення поставити до розпорядження відповідних міжнародних організацій свої фонди на перевезення зі Совєтського Союзу на Захід та лікування історика Валентина Мороза і кібернетика проф. Леоніда Плюща та інших ув'язнених українців, які такого лікування потребують. Своє рішення Головний Уряд УНС базував на недавному зверненні академіка Андрея Сахарова та його дружини і чотирьох інших інтелектуалістів до Міжнародної Ліґи за Людські Права, в якому сказано, що проф. Л. Плюща „тримають в жахливих умовах пониження, переслідувань та фізичних знущань" та що він находиться „близько смерти" в психіятричному закладі в Дніпропетровську. В зверненні дальше сказано, що проф. Л. Плющеві, який був дослідником в Академії Наук УССР, дається „нереґульовані і безглузді дози медикаменту галопарідол, що призвело його до фізичної руїни". Рівночасно наспіла вістка, що в горезвісній Владимирівській тюрмі кримінальні злочинці в січні цього року знову важко побили ув'язненого там українського історика Валентина Мороза. Головний Уряд УНСоюзу уповноважив Екзекутивний Комітет звернутись до Об'єднаних Націй, Міжнародної Ліґи за Людські Права та Міжнародного Червоного Хреста і запропонувати їм відповідні фонди на перевезення на Захід Валентина Мороза, проф. Леоніда Плюща та інших недужих українців, ув'язнених в Совєтському Союзі і на їх лікування. Український Народний Союз розпоряджає окремим Фондом Наглої Потреби, що його закумульовано із добровільних пожертв членів УНСоюзу, зокрема із звороту ними виплачених їм УНСоюзом дивіденд. Фонд цей, згідно з постановою Головного Уряду, повинен бути використаний в кожній наглій потребі „рятунку життя або волі українців".

Конвенційні справи

На цих нарадах Головного Уряду УНС, які відбулися о год. 4-ій по полудні після врочистостей присвяти піонерам Української Будівлі та які відкрив і якими проводив головний предсідник Йосип Лисогір, окрему увагу віддано справам 28-ої Конвенції УНС, що має відбутися в тижні від 20-го травня ц. р. у Філядельфії. Визначено місцевий Конвенційний Комітет, який займатиметься конвенційними імпрезами — мистецькою, під час якої відбудеться змагання танцювальних ансамблів із ЗСА і Канади в неділю, 19-го травня, та конвенційним бенкетом, запланованим на четвер, 23-го травня. Комітет очолює почесний член Головного Уряду УНС д-р Володимир Галан і в його склад входять місцеві головні урядовці — головні контролери проф. Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук та головний радний Степан Гавриш. У потребі Комітет запросить до співпраці інших головних урядовців з Пенсильвенії. Проєкт програми Конвенції та подробиці про конвенційні імпрези будуть своєчасно проголошені.

Після обміркування ще деяких справ леґального порядку та зв'язаних з фінансуванням Української Будівлі, головний предсідник Йосип Лисогір закрив ці короткі інформаційні наради Головного Уряду УНС. В нарадах, разом з головним предсідником Йосипом Лисогором, взяли участь екзекутивні урядовці: заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, заступник головного предсідника на Канаду сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, заступники головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох і головна касирка Уляна Дячук; головні контролери: мґр Іван Геврик, мґр Іван Винник, проф. д-р Богдан Гнатюк, д-р Іван Скальчук і д-р Михайло Данилюк; головні радні: Василь Дідюк, Степан Гавриш, проф. Тарас Шмаґала, д-р Богдан Футей, Анна Гарас, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк, мґр Мирослав Кальба, Євген Репета і Андрій Джула та ред. А. Драґан і почесні члени Головного Уряду: Роман Слободян, д-р Володимир Ґалан, Іван Іванчук і Володимир Дідик. Головні радні інж. Анатолій Дорошенко і проф. Мирон Куропась, як і почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропась не могли прибути на врочистість присвяти Української Будівлі та ці інформаційні наради Головного Уряду УНС з уваги на те, що в тому часі в Чикаґо була сніговія і комунікація літаками була припинена.

Валентин Мороз — Проф. Леонід Плющ

В ОТТАВІ ВІДБУЛАСЯ МАСОВА ПРОТИСОВЄТСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ В ОБОРОНІ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Оттава, Канада. (Ю. В.) — Понад тисячу осіб, головно молоді і студентів, прибули 24 лютого до канадської столиці, щоб тут, згідно з закликом Комітету Оборони Валентина Мороза, взяти участь у демонстрації під будинком совєтської амбасади. Метою демонстрації було звернути увагу загальної публічної опінії на долю українських політичних в'язнів в СССР, а в першій мірі на долю історика - дисидента Валентина Мороза, який переносить постійні знущання совєтської поліції. Безпосереднім стимулом до оборонної акції В. Мороза стали одержані з України інформації про загрозливий стан його здоров'я. Ці інформації підтвердив Анатолій Радиґін, совєтський жид, який понад 10 років перебував у совєтських тюрмах і в минулому році еміґрував з СССР, якого В. Мороз просив передати вістку про себе за кордоном.

Демонстрація під совєтською амбасадою, яку охороняла поліція, відбулася за наміченим пляном і досягнула своєї мети. Канадська телевізійна і радієва сітка поінформували населення Канади про мету демонстрації, насвітлюючи долю Валентина Мороза і цитуючи інформації А. Радиґіна. Намагання кореспондентів СВС дістати додаткові інформації чи коментарі від совєтської амбасади — були безуспішні. Речник совєтської амбасади повідомив СВС, що амбасада в цій справі не має ніяких коментарів. Безпосередньо перед демонстрацією всі фронтові вікна на долішньому поверсі совєтської амбасади були закриті для охорони дошками, а входову браму замкнено на колодку.

У демонстрації взяли участь українські мешканці Оттави, Торонта, Монтреалю, Ошави та інших місцевостей, прибуваючи на місце демонстрації автобусами та автами. Деякі учасники прибули з віддалі понад 500 миль.

Комітет Оборони Валентина Мороза інформує, що ця демонстрація є першою акцією і тільки одним з засобів, що його тепер використав Комітет зорганізований з ініціятиви ЦЕСУС. Комітет одержав для своєї діяльности патронат СКВУ і опрацював широкий плян акції в обороні В. Мороза та всіх інших українських політичних в'язнів в СССР.

Президент Ніксон висловлює „подив" для Александра Солженіцина

Вашинґтон. — Під час пресової конференції, яка відбулася в понеділок, 25-го лютого, президент Ніксон, відповідаючи на питання зв'язне з депортацією Александра Солженіцина, сказав, що особисто подивляє й шанує Солженіцина та що коли б думав, що зірвання зв'язків із Совєтським Союзом допомогло б йому та тисячам таких як він, то американський уряд міг би це зробити, але справа світового миру вимагає від Америки продовжувати політику „відпруження" із Совєтським Союзом. Президент твердив, що Америка не може повернутися до минулого, коли ці світові надпотуги були в стадії „конфронтації", а мусить продовжувати переговорювати з Москвою, навіть тоді коли „нам не подобається їхня система, а їм наша".

В Москві арештовано 12 совєтських німців

Москва. — У зв'язку з черговою демонстрацією перед західньонімецькою амбасадою совєтських німців, які вимагають дозволу на виїзд з СССР до Західньої Німеччини, совєтська поліція арештувала 25-го лютого 12 німецьких демонстрантів, в тому п'ять жінок і сім чоловіків. Демонстрації приглядалися чужинецькі кореспонденти, до яких також демонстранти апелювали, заявляючи, що „вони втомлені бути третьою катеґорією громадян усе своє життя". Ця демонстрація була третьою з черги за останній місяць. Перша демонстрація відбулася 30 січня, друга — 11 лютого. Досі совєтська поліція арештувала разом 29 німців. За одержаними інформаціями, понад 40,000 німців - совєтських громадян внесло аплікації на виїздні візи з СССР. В 1973 році совєтський уряд видав такі візи понад 4,000 німцям.

Відбувся Другий Всеодумівський З'їзд старших виховників ОДУМ-у

Торонто, Канада, О.Ш. — В суботу, 16-го лютого 1974 р. в домівці Торонтонської філії (Канада) відбувся другий Всеодумівський З'їзд Старших Виховників ОДУМ. З'їздом керував д-р Ю. Криволап, його заступник В. Педенко і секретар Є. Кальман.

Крім звітів голів Кошів Старших Виховників ОДУМ ЗСА і Канади, найбільше часу виповнили звіти постійних комісій ЦК ОДУМ-у. За Кіш СВ ОДУМ-у в Канаді звітував кошовий П. Родак, а за американський д-р А. Лисий. В своїх звітах вони розглядали теперішній стан і висловлювали свої думки відносно майбутности ОДУМ-у. Найобширніші звіти здали дві комісії Методична, головою якої є Ліда Китаста і Таборова, головою якої є Ю. Іхтіяров. Л. Китаста представила цікавий плян Методичної комісії, звертаючи спеціяльну увагу на впорядкування й клясифікацію матеріялів, що їх потрібно для праці з гуртками. Ю. Іхтіяров представив плян Таборової комісії, який виготовила Дарія Лиса. Хоч цей плян вважається ще провізоричним, одначе деякі частини розроблені вже остаточно.

Голова Статутової комісії Олексій Шевченко представив запропоновані зміни в новому статуті і правильниках, які виявилися реально потрібні і які учасники З'їзду прийняли й затвердили.

Голова Комісії Одумівських Зустрічей Олександер Харченко подав до відома, що цьогорічна зустріч відбудеться в Днях Праці в Детройті. Ця Зустріч буде присвячена творчості нашого ге-

(Продовження зі стор. 4-ої)

НТШ ВЛАШТОВУЄ ЧЕРГОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Ню Йорк. В суботу, 2-го березня 1974 р. в годині 2-ій по пол. відбудеться тут в залі НТШ, 302 Вест 13 вулиця, Наукова Конференція Математично - Фізичної Секції НТШ. Директор Секції проф. д-р О. Андрушків відкриє Конференцію, а проф. д-р В. Петришин виголосить доповідь на тему „Теорія Фредгольма для нелінійних операторів". Доповідач поділиться також враженнями із своєї участи в минулорічній Міжнародній Математичній Конференції у Східній Німеччині.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Знову „совершишася"

Біблійним окресленням „Совершишася" назвала „Свобода" створення, з ініцятиви її основоположника і першого редактора о. Григорія Грушки, Українського Народного Союзу вісімдесят років тому. Від того часу „совершишася" багато великих і добрих діл цієї „Української заморської твердині", що ними записані сторінки її історії. Навіть вже після Другої світової війни „совершишася", при вітальній допомозі УНСоюзу, акція ЗУАДКомітету для рятунку і переселення українських скитальців, „совершишався" заініціована і рішально піддержана УНСоюзом акція побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, „совершишася" видання коштом і старанням УНСоюзу монументальної Англомовної Енциклопедії Українознавства, „совершишася" активно піддержані УНСоюзом і „Свободою" акції створення Світового Конгресу Вільних Українців, встановлення трьох катедр українознавства в Гарвардському університеті, щоб згадати тільки деякі з цілого ряду інших акцій. Минулої п'ятниці, 22-го лютого в День Батька цієї країни Джорджа Вашингтона та щодо дня точно у 80-річчя заснування УНСоюзу, „совершишася" чергове його велике діло: присвята його піонерам величньої 15-поверхової Української Будівлі.

Як велику гору не можна охопити зором з безпосередньої віддалі, так і великих досягнень не можна оцінити без відповідної перспективи часу. Це відноситься і до такого великого досягнення, як здвигнення могутнього хмаросягу. Але вже навіть під час його присвяти можна було почути виправдання наданого йому раніше на цьому місці окреслення „видимого знаку невидимих вартостей". Потверджували це в своїх заввагах наші видатні американські співгромадяни, потверджували це ще більше сповненим подивом очима десятки юнаків і юначок, що прийшли поглянути на це „Українське чудо над Гудсоном".

Ми впевнені, що при Божій допомозі та нашій спільній наполегливій праці їхні і наші надії виправдаються та що п'ятницеве „знову совершишася" становитиме започаткування етапу нового світлого розвитку УНСоюзу, а з ним і всієї нашої спільноти!

„Письменник і п'ятирічка"

Утилітарне розуміння всіх аспектів літературного і мистецько-артистичного життя — типове для підсовєтської дійсности з її тоталітарною системою правління. Це розуміння знаходить своє віддзеркалення у відомій фразі про „соціялістичний реалізм". Згідно з офіційною совєтською ідеологією, що врешті є типове для кожної тоталітарно-авторитарної ідеології, література і мистецтво мають служити окресленим суспільно-політичним цілям і завданням.

У зв'язку з поширенням в СССР дисидентських ідей, в авангарді чого найшлися в першій мірі письменники, поети, літературні критики, почало зростати негодування із зобов'язуючого принципу „соціялістичного реалізму". Літератори і мистці почали шукати своїх власних форм для себевияву і почали надавати власний зміст своїм творчим задумам.

Для совєтського режиму було ясним, що він мусить або поновно запрягти мистців у ярмо „соціялістичного реалізму", або зрезигнувати з них як з надійного знаряддя у змаганні за душу населення. Про цю другу можливість в підсовєтських умовах не могло бути й мови: компартія рішила прикликати мистців і літераторів до „порядку" і заставити їх помагати будувати „соціялістичне суспільство". Ще минулого року на пленумі правління Спілки письменників СССР обмірковувано питання „письменника і п'ятирічки" та винесено в цій справі відповідні постанови. 20 лютого цього року газета „Правда" у своїй редакційній статті поновно повернулася до цього питання, пишучи, що „кожний письменник є покликаний бути ідейним бійцем на фронті культури, закріплювати високий суспільний авторитет літератури соціялістичного реалізму". У статті накреслена вже ціла „програма" співробітництва письменників з партійними організаціями і виробничими колективами включно з визначенням творчої тематики. Водночас, газета закликає партійні організації стежити за письменниками, „підвищувати ідейний гарт працівників літератури, зокрема молоді, виховувати їх в дусі високої відповідальности за свою працю". Коротко, совєтські письменники сьогодні, як і в минулому, мають найтися „в передних рядах бійців п'ятирічки". Як бачимо, доля справді незавидна!

М. Сосновський

ОБЛАСНІ ПАРТІЙНІ КОНФЕРЕНЦІЇ В УКРАЇНІ

В першій половині лютого в окремих областях Української ССР відбулися обласні партійні конференції, на яких за прийнятою системою були подані звідомлення про ситуацію в окремих областях, а також обрані нові, чи переобрані дотеперішні керівні органи обласних партійних виконних комітетів КП України. Не зважаючи на ввесь стандарт у перепроваджуванні того роду річних партійних зборів і на намагання представити все у можливо найкращому світлі, опубліковані матеріяли кидають чимало світла на дійсність в окремих областях, а разом з цим у цілій совєтській українській „республіці".

Доводиться відзначити, що головний наголос на всіх відбутих конференціях був покладений на „народне господарство" в загальному контексті виконання і перевиконання пляну четвертого року дев'ятої п'ятирічки. Немає сумніву, що це питання є для центрального совєтського партійного керівництва найважливішим і тому йому відведено стільки уваги. Як виявляється зі звітів окремих обласних партійних організацій, ситуація на цьому відтинку, не зважаючи на голосно рекламовані досягнення, не є задовільна, а відставання областей з виконуванням плянів є багато більше, як можна це було б припускати на основі зведених республіканських, чи загальносоюзних даних. Інформації про деякі області уможливлять нам це краще насвітлити.

Сумська область

„Відзначаючи досягнуте, делегати конференції разом з тим з великою тривогою і занепокоєннями говорили про те, що в області понад 40 підприємств не виконали завдань п'ятирічки по зростанню обсягу виробництва. На ряді з них слабо використовуються основні фонди, не виконуються пляни на новій техніці, допускаються безгосподарність і марнотравство. Залишають бажати кращого і якісні фактори ... Господарства області заборгували державі багато хліба, цукрових буряків. Третина колгоспів і радгоспів не справилася із завданнями п'ятирічки по заготівлях тваринницьких продуктів, а 5 районів не виконали плянів по виробництву всіх видів сільськогосподарської продукції ... Тов. І. С. Грушецький (член Політбюро ЦК Компартії України і голова Президії Верховної ради УССР) ... відзначив, що в області ще недостатньо ведеться робота по підвищенню врожайности сільськогосподарських культур і збільшенню надоїв молока, скоротилися площі під цукровими буряками, що призвело за минулі три роки до заборгованості державі по продажу всіх видів продукції".

Одеська область

На конференції „відзначалось, що ще не всі виробничі колективи працюють ритмічно, високоефективно. За результатами минулого року вісім підприємств не виконали плянів по обсягу реалізації продукції, а 31 — не справилося із завданнями по зростанню продуктивности праці. Багато невикористаних резервів у сільському господарстві. В результаті відсутности належної організаторської роботи, низького рівня агротехніки колгоспи і радгоспи Ананьївського, Кодимського, Красноокнянського і деяких інших районів одержали врожай нижчий, ніж у середньому по області. Є ще серйозні упущення і в розвитку тваринництва ... Особливої актуальности набирає зміцнення виборничої і трудової дисципліни. Керівники підприємств, партійні, профспілкові, комсомольські організації повинні вжити рішучих заходів для поліпшення організаційної праці і виробництва".

Рівенська область

Хоч у звідомленні першого секретаря обкому Т. І. Панасенка багато було мови про „досягнення" і успіхи „майже 50-тисячної армії комуністів Рівенщини (в оригіналі — „Ровенщини)", то в дискусії підкреслювано, що в партійних комітетах і первинних парторганізаціях „живу роботу з людьми підмінюють засідательською метушнею, прийняттям численних рішень". Знову ж М. М. Борисенко, член Політбюро Компартії України, відзначив, що „викликає занепокоєння це, що врожайність зернових в області останнім часом рік у рік знижується. Допущено також значне скорочення площ посіву зернових культур ..). 70 тисяч гектарів меліорованих земель зовсім не влючені в сільськогосподарське користування, а державні кошти на них витрачені ... Якісно нові завдання стоять зараз по розвитку тваринництва ... Область відстає в цій галузі від своїх сусідів, за що її справедливо критикували на січневому (1974 р.) пленумі ЦК КП України".

Кіровоградська область

За совєтськими даними, „понад 10-12 процентів загального виробництва і заготівель хліба, технічних культур республіки припадає на Кіровоградську область", партійна організація якої начисляє майже 64,000 членів. Область мала, як звітовано на конференції, значні успіхи в 1973 році, але були не менші недоліки. „Вкрай незадовільно в області провадяться роботи по меліорації і зрошенню земель ... Кіровоградщина має великі можливості для розвитку тваринництва. Однак, як відзначалося в доповіді і виступах, з виконанням пляну розвитку поголів'я худоби в області не все гаразд ... область заборгувала державі значну кількість молока ... На конференції вказувалося, що багато колгоспів рік у рік не виконують державних плянів продажу тваринницької продукції, зерна, технічних культур ... Серйозні закиди робилися на конференції на адресу тих партійних організацій, які працюють ще напівсили, не справляють належного впливу на життя і діяльність трудових колективів ... Це зокрема, стосується деяких партійних організацій міст Кіровограда, Світловодська, а також Олександрійського, Компаніївського, Долинського та деяких інших районів".

Ужгородська область

Про цю область пишуть, як про „західні ворота республіки, усієї радянської держави". Ю. В. Ільницький, перший секретар обкому партії багато у своєму звідомленні говорив про „дострокове виконання плянів", але в дискусії головну увагу відведено з'ясуванні, „чому окремі підприємства, цілі галузі працюють неритм

(Продовження на стр. 4-ій.)

Богдан Цимбалістий

ДО УКРАЇНСЬКОГО ВИХОВНОГО ІДЕАЛУ

(2)

Незрозумілим є для нас, чому у формулі УВІдеалу стільки уваги присвячено боротьбі проти течій діялектичного чи якого іншого „матеріялізму, анархізму, нігілізму, атеїзму і навіть бегавіоризму". Чи справді такі течії нуртують серед української громади в діяспорі? Чи справді вони є аж такою загрозою для нашої молоді? Хто ж тоді є філософом, теоретиком чи ідеологом тих течій в нас? В яких книжках, журналах, часописах їх поширюється? (До речі, бегавіоризм є напрямком чи „школою" в психології і якимсь дивним дивом він став течією, загрозливою для нашої молоді дарма, що мало хто з неї розуміє, що це таке бегавіоризм).

На нашу думку, загроза для нашої молоді не походить від якоїсь конкретної сучасної філософської течії, але від того, що вона може не цікавитиметься ніяким філософічними, світоглядовими, чи моральними питаннями. Консумеризм, тобто життя лише для задоволення матеріяльних потреб, для споживання, тобто практичний матеріялізм і гедонізм є більшою загрозою для української і для будь-якої іншої молоді, що виростає в умовах добробуту і стає його невільником. Це, зокрема, тоді стається, коли ніхто не подбає, щоб вона розуміла й цінила інші, як матеріяльні вартості і ставила собі в житті вищі цілі.

Поминаючи питання доцільности творення самої формули УВІдеалу основною помилкою її творців є „ідеологічне" а не державницьке розуміння, або, як писав М. Семчишин „інтерпретація української людини в діяспорі". Як відомо, це В. Липинський зокрема боровся проти таких тенденцій. Він закидав нашим соціялістам їхнє вузьке клясове та ідеологічне розуміння української нації, для яких вищі верстви не були і не могли бути українськими. Він писав у Вступному Слові до „Листів до Братів-Хліборобів": „Ви, українські соціялісти, — утотожнюєте поняття нації з пролетаріятом і партією. Для Вас — не соціяліст — не українець. Ви ж українські націоналісти, утотожнюєте поняття нації з мовою, вірою, племенем... для одних — українець есть тільки той, хто говорить «українською мовою» і ненавидить «не-українців»: другі додають, що він мусить бути обов'язково православний, не уніят і не латинник: треті — обов'язково — уніят, не латинник і не православний, а будуть незабаром четверті, які ще вимагатимуть від нього «русько-малоросійської» чистокровности з прізвищем на «юк» або на «енко»."

Очевидно у формулі УВІдеалу не говориться про приналежність до такої чи іншої партії чи віровизнання. На нашу думку, однак, вимога, що повновартний чи справжній українець є тільки той, що визнає такий а не інший світогляд, є прикладом „ідеологізації" поняття України і українства, аналогічним до тих прикладів, про яких згадує В. Липинський в наведеній циталті.

В. Липинський вважав, що членами української нації є всі мешканці української землі, зв'язані з нею органічно, своєю працею на ній і любов'ю до неї. На нашу думку, в діяспорі треба вважати українцем кожного, що походить з українського роду, зберігає свідомість і пам'ять про те і хоче вважатися членом своєї етнічної групи. Походження і самовизначення — обидва фактори одинаково важливі у визначенні національної ідентичности людини. Хто є українського походження, але не вважає себе українцем, лише словаком, угорцем, австріяком (а таких в Америці є багато) ми не можемо їх зараховувати до української етнічної групи. Так само людина, хоч не-українського походження, може рішити пристати до нашої групи з власного рішення, чи через супружжя, і така особа може вважатися членом нашої етнічної громади. Нагадаймо, що впродовж нашої історії багато осіб чужого походження стали українцями, деякі навіть видатними діячами в ділянці нашої культури так само, як ще більше — цілі суспільні верстви — хоч були українського походження, стали поляками чи росіянами.

*

Відкидаючи концепцію національного для усіх зобов'язуючого виховного ідеалу, вважаємо, що замість марнувати час і зусилля на творення формул, треба би більше уваги присвятити на з'ясування можливих конкретних цілей виховання в наших українознавчих та цілоденних школах, молодечих організаціях, на усвідомлювання труднощів і проблем, що постійно виринають у праці з молоддю, над можливими формами розв'язки тих проблем, на поліпшення методів, засобів і форм національного виховання, щоб могти добиватися максимум успіхів. Обмірковуючи цілі для кожного предмету чи для усієї школи українознавства, чи встановлюючи програму праці для молодечої організації, треба ввесь час мати на увазі людський, постійно змінливий матеріял, з яким виховники мусітимуть працювати.

Все це буде корисніше, як видумувати виховний ідеал, важливий на „всі часи" для усіх поколінь молоді. До речі, формула УВІдеалу була ближча дійсности і могла бути деякою мірою здійснювана, тому 10-15 років, коли виховники працювали з дітьми, що були народжені поза межами Америки і Канади, що прибули до своїх постійних країн поселення малими дітьми, почувалися довгий час чужими і тим самим мусіли триматися своєї групи. Цілі, якими ми керувалися у вихованні цього покоління, та методи, яких тоді вживалося, повинні бути зревідовані і достосовані до ментальности нового вже покоління.

Не будемо тут з'ясовувати цілей національного виховання нашої молоді в діяспорі, бо це вимагала б окремої статті. Скажемо тільки коротко, що до цілей нашого національного виховання повинно входити: 1) передавання молоді певного знання про Україну (історію, культуру, економіку) про українців в світі (зокрема про їхні осяги) та про життя етнічної групи в даній країні і даній місцевості; 2) навчання української мови, як ключа для глибшого розуміння української культури, дарма, що ця мова не служитиме для щоденного розговору (жидівські школи вчать єврейської мови, хоч ніхто її не зберігає і не плекає в щоденному житті; 3) плекання таких громадських чеснот, як пошана до свого авторитету, взаїмна толерантність, почуття власної національної гідности (тобто усування залишків, що їх довговікова бездержавність і поневолення залишили на думанні і поведінці українців); і вкінці 4) привчати дітей жити „не хлібом єдиним", але певними вартостями та ідеями, які надавали б глибший сенс їхньому життю, зокрема ідеями свободи і справедливости для свого і усіх поневолених народів, привчати дітей ставити вищі моральні вимоги до себе самих і вирощувати в них сенс жертвенности і посвяти. Листу конкретних цілей для виховання нашої молоді в діяспорі можна б продовжати; повищі цілі ж бо не є формулою, що має зобов'язувати усіх і на всі часи.

Такі цілі легше зрозуміти кожному: батькам, виховникам молоді, учителям і кожному громадянинові; тому їх і легше здійснювати. Рівночасно вони не звужують бази українства до визнавців певного світогляду, чи тих, що плекають українську мову, чи борються проти анархізму, нігілізму, бегавіоризму і т. п., але залишає українським людям свободу шукати самостійно відповідей на відвічні питання буття, почуваючись проте, об'єднаними на базі походження, історичної долі і бажання вважати себе приналежними до української групи в діяспорі і тим самим до українського народу.

(Кінець).

Іванна Савицька

СУД НАД ЧОРТИКОМ

(Замість фейлетону)

Над яким, гадаєте? Над тим, що сидить у пеклі й довгою, залізною кописткою мішає в казані вогненні шкварки? Або над тим, що спочиває скрито між людьми і намовляє їх на всякі збитки?

Ні, ні! Ми кличемо на суд найгіршого з найгірших, негідників останнього, паскудного друкарського чортика.

І ось сидить він на лаві винуватих, згорблений, збентежений, заляканий гейби, підобгавши незграбно чортячого хвоста.

Сидить і слухає моїх тяжких оскаржень.

— І не жаль тобі, чортику, всіх тих, що пишуть і дописують, і тих, що трудяться на національній ниві? А ти, от так собі, для псоти і розваги, міняєш прізвища, ще й пропускаєш їх, слова міняєш навіть у статтях, ковтаєш букви, протинки їси. Виправдуйся, і кайся за гріхи, поки не пізно!

Мале друкарське чортеня пролебеділо слізно: — Даруйте, братіки, не проганяйте бідного чортяки, бо де ж мені подітися з моєю капосною професією. В жіночу газету не пролізу, бо там колегія грізна і гостра, гірша високого частокола. Лиса боюся, в нього гострі зуби. В Філядельфії і Чикаго повно нашого брата, його й кадилом не виженеш.

В Канаді аж густо від втікачів — дезертирів, отож, користаючись свободою, залажу в друкарські машини, й герцюю там час до часу, тим, що пишуть — на жалість, а редакції — на клопіт, та ще й який!!

Та вже не довго мого царства. В нових приміщеннях і в нових, посвячених машинах не буде вже місця для друкарського чортика.

Мале бісеня зарюмало наче із жалю, пустило штучну сльозу, каялось гей би за провини. Воно, личина, знало, що єдина на світі професія друкарського чортика, була, є, і буде невмирущою, і в кожній на світі газеті найдеться для чортика місце.

Василь Маркусь

БЛАЖЕННІШИЙ ОТЕЦЬ ЙОСИФ — УЧЕНИЙ БОГОСЛОВ, ОРГАНІЗАТОР НАУКИ І ПЕДАГОГ

(Слово на Святочній Академії в Чикаго, 17 лютого 1974)

1

Постать Їх Блаженства можна розглядати з багатьох і різних аспектів. Перед нами видатний провідник Церкви, велика і вже за життя історична особистість України XX століття, що її саме з цього погляду національного провідника можна змалювати. Перед нами Ісповідник віри, який вісімнадцять років свідчив своє прив'язання до Української Католицької Церкви в надзвичайно жорстоких умовах тюрем, судилищ і заслання. Напевно оця постать „в'язня Христа ради" надається для представлення в таку ювілейну хвилину. Можна б підійти до сильветки Ювілята також як надзвичайного феномена історії — Муж Провидіння, що нагадує старозавітніх пророків, що в тяжку годину народу зуміли виставити перед ним великі цілі, здвигнути його до нового життя і на покоління визначити шляхи змагання і розвитку рідної Церкви та всього національного існування.

Хоч може і таке змалювання постаті Їх Блаженства більш відповідало б святковому настрою, все таки сьогодні напрошується інший підхід. Цю урочисту Академію влаштовує Філія Українського Католицького Університету, наукова установа, яка завдячує своє заснування й існування якраз нашому достойному Солензантові. І тому годиться присвятити ці розважання і думки саме його науковій діяльності. Бажаємо коротко, в рямках, на які позволяє ця нагода, представити перед зібраними Їх Блаженство, нашого Патріярха, як ученого богослова, організатора науки та педагога і народного просвітителя. Саме цей профіль у нас, можливо, менше підкреслюється при різних нагодах.

Але насамперед кілька довідкових даних з наукової біографії нашого Ювілята. Додамо також, що користуємося насамперед виданнями п'ятьма великими томами „Творів Кир Йосифа, Верховного Архиєпископа і Кардинала", що їх від 1968 р. видав Український Католицький Університет в Римі. Це серійне видання ще не закінчене і, властиво, п'ять виданих томів охоплюють тільки науковий і публіцистичний та редакційний доробок Блаженнішого Отця до 1944 р. Що було ним написано і висловлено після цього, зокрема після 1963 р., ще не зібрано разом в окремі впорядковані томи. Ці речі порозкидані тепер у „Благовісниках", журналі „Богословія", у бюлетені „Вісті з Риму" та в інших періодичних публікаціях, як і в деяких книжкових виданнях („Невидимі стигмати" М. Рудницької), напевно дадуть у висліді стільки ж товстих томів. Огляд цих нових писань, хоч вони доступні, залишимо в нинішньому слові на боці, бо це лише збільшило б осяг нашого академічного реферату. Та й ці речі, назагал, порівняно краще відомі.

Належить підкреслити вагу і значення цього видання в тому сенсі, що ті писання розкривають перед нами багатогранні зацікавлення і широкий діяпазон науково-педагогічної діяльности Патріярха. Уважаємо, що більш як скромно зарекомендували впорядники зібраних праць сучасникові ці писання, коли вони в передмові до першого тому писали:

„Видаємо тепер усі твори Кир Йосифа, тому що вони, задля воєнного лихоліття знищені і збережені подекуди лише в унікатах, і то тим більше, що вони не стратили своєї наукової вартости, а навіть актуальности, задля трактованих там проблем". (Твори, 1 том, стор. 16).

Одинадцять років високих студій підготовили Кир Йосифа до його видатної науково - богословської діяльности, до науково - організаційної праці та пізнішої педагогічної дії на полі підготовки нових священичих кадрів для нашої Церкви. Два роки вчився молодий здібний випускник Тернопільської гімназії у Львівській Духовній Семінарії, а саме в 1911-1913 рр. Тодішній Галицький Митрополит Андрей Шептицький скоро пізнав надзвичайні дарування молодого семінариста і післав його на вищі духовні студії до Інсбруцького Університету, з абсольвентів якого, звичайно, виходили у нашій Церкві професори семінарій, вчені богослови та й майбутні архиєреї. Закінчив Йосиф Сліпий Інсбруцький університет докторатом із святого богословія в 1918 р., захистивши дисертацію на тему: „Поняття життя за Євангелією і першим листом Святого Йоана". Ця праця на чисто богословську тематику, до речі, рідко порушувану нашими адептами богословських наук, продемонструвала глибокі аналітичні здібності молодого докторанта, як також визначила дальший шлях його зацікавлень. Праця була друкована щойно в 1965 р. на сторінках відновленої в Римі „Богословії", але не втратила своєї актуальности.

Після прийняття духовного стану з рук Митрополита Андрея, за його ж настановою і допомогою, о. д-р Йосиф Сліпий продовжує дальші студії з метою підготови до професорського звання. Спочатку в Інсбруці, де він габілітується на підставі праці „Вчення про Святу Трійцю візантійського патріярха Фотія". Ця габілітаційна праця появилась вже раніше друком і є сьогодні цінним причетником до вияснення східніх поглядів, зокрема видатного представника Сходу, патріярха Фотія, який здраматизував розбіжності між Сходом і Заходом про походження Святого Духа. На Заході, прийняли погляди Фотія за виклик тодішній західній теології і це поглибило саме тоді наростаючий розкол у Христовій Церкві. Отець д-р Сліпий науково і об'єктивно довів, що різниці не були суттєві, тільки випливали з різної інтерпретації та підкреслювання окремих духових традицій на Сході Азії.

В Римі продовжував о. д-р Сліпий вищі студії та наукові досліди в папських університетах „Грегоріянум", „Анджелікум", а також вчащав на виклади Орієнтального Інституту. Тут він працював над догматичною проблемою „Про принцип дихання в Святій Тройці", на підставі якої одержав звання „магістра догматики". Ця праця була продовжником студій молодого теолога над вченням Сходу і Заходу, щодо природи Святої Трійці і дії Святого Духа. Тема і проблема, як на стан нашої богословської науки, може за абстрактна, але видавалася о. д-рові Сліпому важливою. Саме це підносило нашу теологію на рівень сучасної західньої богословської думки.

Від осени 1922 р. покликав Митрополит Андрей молодого вченого до Львівської Семінарії, де він почав викладати догматику. Але не припиняв він своїх наукових праць, і з цього часу датуються дальші його розвідки на теологічні теми:

В 1925 р. отець професор Сліпий надрукував працю „Святий Тома з Аквіну й схолястика", в якій дав дуже фахову оцінку вкладу цього середньовічного теологічного генія в людське пізнання, богословіє й філософію. Зокрема о. проф. Сліпий усучаснив у цій праці схолястичну методу і цілий світогляд, який тоді зазнавав критики від різних модерністичних філософських шкіл. З ділянки томістики написав він ще одну працю того ж року латинською мовою, а саме „Про значення св. Томи з Аквіну для справи об'єднання та його вплив на східню теологію". Ця праця появилася в актах Велеградських унійних з'їздів.

(Продовження буде).

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУСІ

бл. п.
АННИ СКЛЯР

буде відправлена
ПАНАХИДА
в неділю, 3-го березня 1974 року
по Літургії
в Українській Православній Церкві
св. Володимира в Ню Йорку

В глибокому смутку:
муж — ПЕТРО
доньки: КЛАВДІЯ РОШКА з мужем ІВАНОМ
НАДІЯ МИКИТИН з мужем ПАВЛОМ
внуки — ІРЕНА й ІГОР

НА АНГЛОМОВНЕ ВИДАННЯ 10-ТОМОВОЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ-РУСИ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО, в РАМКАХ НТШ В АМЕРИЦІ,
жертвував
100.00 долярів
як першу рату декларованої пожертви на 1,000.00 дол.
СТЕПАН МОКРИЙ
Вінніпеґ, Ман., Канада

Замість квітів на могилу
св. п. ВОЛОДИМИРА КІЛЯРА, інж.
ПАВЛО ДУБРІВНИЙ, чл.-кор. Академії,
склав пожертву на УВАН в сумі 10.00 дол.,
в пам'ять свого Приятеля і Співпрацівника в Т-ві Сільський Господар у Львові.
Вічна Йому Пам'ять!

Пет Ніксон візьме участь в інавґураціях президентів Венесуелі та Бразилії

Вашингтон. — Президент Ніксон повідомив, що його дружина, п-і Пет Ніксон, очолюватиме делеґацію ЗСА під час інавґурацій президентів двох південноамериканських держав. П-і Ніксон полетить з Вашингтону 10-го березня ц. р. до Каракас, де 12-го березня відбудеться інавґурація Карльоса Андреса Переза на пост президента Венесуелі, а опісля відлетить до Бразилії, щоб взяти участь в інавґурації генерала Ернеста Ґейселя, який був обраний на президента цієї південноамериканської країни. До Вашингтону п-і Ніксон має повернутися 16-го березня.

Джордж Воллес знову кандидуватиме на губернатора Алабами

Монтґамері, Алабама. — Губернатор Джордж Воллес заявив, що він кандидуватиме цього року на третю каденцію губернатора Алабами, а також натякнув, що в 1976-му році може кандидуватиме на пост президента ЗСА. Воллес, який був поранений в атентаті та має спаралізовані ноги, сказав алабамській стейтовій леґіслятурі, що він фізично почувається дуже добре та може проводити „будь-яку кампанію". Коментатори твердять, що він виграє праибори Демократичної партії на пост губернатора, які відбудуться 7-го травня ц. р. в листопаді виграє також і вибори.

В глибокому смутку перебуваючи Собор Єпископів, Рада Митрополії і Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА сповіщають, що 18-го лютого 1974-го року упокоївся в Бозі в Куритибі, Бразилія, Правлячий Владика Південно-Американської Єпархії нашої Церкви

бл. п.
ІОВ (СКАКАЛЬСЬКИЙ)

ПОХОВАННЯ ПОКІЙНОГО на цвинтарі Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку, Н. Дж., відбудеться в суботу, 2-го березня 1974 р. Початок Соборної Архиєрейської Служби Божої о год. 9:30 ранку.

Просимо про молитви за душу спочилого Владики.

•

Просимо церковні, громадські і комбатантські організації, замість квітів на домовину покійного Владики, складати дари на пам'ятник на Його передчасній могилі.

Поминальна трапеза відбудеться після похорону у великій залі Голлідей Інн при Рут 22 в Соммервілл.

КОНСИСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА

З глибоким жалем і смутком повідомляємо Родину, Друзів і Знайомих, що 25-го лютого, в ранніх годинах, 1974 р. відійшла у Вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни, на 81-му році життя наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.
АННА ЛУЧАНКО
з дому ТОВАРНІЦЬКА

ПАРАСТАС буде відправлений в четвер, 28-го лютого 1974 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 E. Tabor Rd. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 1 березня 1974 р. о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві Царя Христа при Каюґа вул., а опісля на український католицький цвинтар у Факс Чейс біля Філядельфії, Па.

Важким горем прибиті:
чоловік — ГРИГОРІЙ
син — ЯРОСЛАВ
син — ЛЮБОМИР з дружиною НАДІЄЮ
донька — ЕВСТАХІЯ ДОЛИНАЙ з мужем ІВАНОМ
син — ОЛЕКСІЙ з дружиною ЕВГЕНІЄЮ
внуки — ОЛЕКСАНДЕР, ПЕТРО, ДАРІЯ, ОКСАНА, НАТАЛІЯ і ОРЕСТ
та близька і дальша Родина в Америці й Европі

•

Замість квітів на її могилу, просимо складати пожертви на фонд „Церква в Потребі".

Повідомляємо Приятелів і Знайомих, що в вівторок, 23-го січня 1974 року, помер

МИХАЙЛО ПЕЛЕНСЬКИЙ

бувший вчитель, уроджений 1906 р., в селі Комарно, Україна.

ПОХОРОН відбувся в S. Diego, Calif.

ДРУЗІ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Родіона Іванчука
зложили на „Дар Любови"
Блаженнішому Кир Йосифові І:

п. Марія і Роман Алеськевич	$20.00
п. Ольга і Іван Близнак	10.00
п. Христина і Річард Леонард	20.00
п. Марія і Микола Савицькі	20.00
п. Любомира і Володимир Федун	20.00
п. Оксана і Лев Щур	20.00
Разом —	$110.00

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 20-го лютого 1974 року у Львові, відійшла у Вічність, на 88-му році життя,
наша Найдорожча МАМА, СЕСТРА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.
МАРІЯ РИВАК

родом з Торок, пов. Перемишль.

В глибокому смутку —
РОДИНА

В глибокому смутку повідомляємо, що 23-го лютого 1974 року в Торонто, Канада, відійшов у Вічність на 51-му році життя

св. п.
ІНЖ. ІВАН ЛУЧКІВ

ПАНАХИДИ були відправлені в понеділок і вівторок, 25-го і 26-го лютого 1974 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Кардинала, 92 Annet вул.

ПОХОРОН — в середу, 27-го лютого 1974 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до собору св. Йосафата при вул. Френклін, опісля на кладовище Park Lawn.

Дружина — ВОЛОДИМИРА
Дочка — МАРІЯ
Син — ЮРІЙ
Мати — ЕВА і сестра — АННА (на Сибірі)
Теща — МАРІЯ ТУРЧЕНЯК
Двоюрідна сестра — ПАВЛИНА МУДРА
Шурин — ТАДЕЙ з дружиною ІРИНОЮ та дітьми: ОКСАНОЮ, ХРИСТЕЮ, ЛІЛЕЮ та АНДРІЄМ
Близька та дальша Родина в Чикаґо й Україні

•

Замість квітів, проситься складати пожертви на Harvard Ukrainian Research Institute, Library Fund.

ОБЛАСНІ ПАРТІЙНІ КОНФЕРЕНЦІЇ В УКРАЇНІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мічно, зривають виконання плянів по основних техніко-економічних показниках". Уточнив це секретар ЦК КП України Я. П. Погребняк, який у своєму слові „вказав на ряд істотних недоліків у роботі обкому й облвиконкому, райкому партії та райвиконкомів. Непокоїть те, що в області 43 підприємства, або кожне п'яте, відстали за обсягом виробництва... В цілому не досягли контрольних цифр п'ятирічки легка, харчова, лісова й деревообробна промисловість. Злободенними залишаються проблеми підвищення продуктивности праці і якости продукції, особливо товарів народного споживання. Будівельні організації не забезпечують повного освоєння капіталовкладень".

***

Того ж самого 9-го лютого відбулися партійні обласні конференції ще в таких областях: Харківській, Миколаївській, Тернопільській і Полтавській. Згідно з повідомленням РАТАУ, опублікованим у „Радянській Україні" з 12 лютого, „значне місце на конференціях зайняли питання поліпшення керівництва економікою. Відзначалось, що недоліки в ряді галузей народного господарства пояснюються низьким рівнем роботи деяких партійних комітетів, радянських і господарських органів по керівництву господарством, соціялістичним змаганням, по вихованню у всіх трудящих комуністичного ставлення до праці і соціялістичної власности. Слід ще багато зробити для зміцнення державної і трудової дисципліни".

Коли перекласти оцю совєтську діялектичну фразеологію на звичайну мову, тоді можна цілком зрозуміти справжні розміри недоліків, а також те, що не зважаючи на виховування упродовж півстоліття „комуністичної свідомости" в масах, далі серед населення немає „комуністичного ставлення до праці і соціялістичної власности" і далі з допомогою штика і нагана треба заставляти людей до праці та охороняти „соціялістичну власність". Тому також, крім натиску на відтинку народного господарства, на кожній обласній конференції відзначувано, що „першорядне завдання партійних організацій — виховувати комуністів, всіх трудящих в дусі беззавітної відданости справі партії, пролетарського інтернаціоналізму і дружби народів СРСР, непримиренности до будь-яких проявів ворожої ідеології, насамперед українського буржуазного націоналізму і сіонізму".

Як бачимо, ясно і виразно!

ЕКОНОМІКА ТА „ІМПІЧМЕНТ"...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ме від других країн щодо постачання нафти, чи інших родів пального. Під час пресової конференції президент Ніксон заперечив твердження іранського шаха Мохаммеда Різа Паглеві, який в інтерв'ю з одним американським кореспондентом був заявив, що американські компанії імпортують не менше нафти, як імпортували перед проголошенням арабського ембарго. Президент сказав, що інформації, які одержує Шах, різняться від інформацій американського Уряду, а Уряд знає, що імпорт нафти зменшився. Щодо самого ембарго, президент Ніксон висловив надію, що нова поїздка державного секретаря Генрі Кіссінджера на Близький Схід, щоб там взяти участь у сирійсько-ізраїльських переговорах щодо роз'єднання військ, повинна вплинути позитивно на арабських лідерів щодо скасування ембарго. У випадку, коли б араби не знесли цього ембарго, Америка буде змушена „сповільнити" свою діяльність для справи встановлення перемир'я на Близькому Сході, сказав Президент.

На конференції Президент відповів також на ряд питань, які стосувалися його „імпічменту". Палатою Репрезентантів. Він обіцяв співпрацювати з Юридичною комісією Палати, яка розглядає цю справу, але заявив, що не допустить до того, щоб позиція президента ЗСА була послаблена, а його спроможність виконувати обов'язки обмежена. Також сказав, що з „конституційних причин" не думає свідчити перед великою лавою присяжних, яка розглядає кримінальні аспекти Вотергейтської афери, але що може погодитися відповісти на питання, які були б передані йому на письмі спеціяльним прокуратором Яворським. Нажаль, твердив Президент, Яворський не погоджується на таку пропозицію. Президент Ніксон також заявив, що не думає резиґнувати з посту й не передбачує можливости, щоб його „імпічували". Щодо „імпічменту", то Президент сказав, що його адвокати й він переконані, що Конституція ЗСА точно зазначує, що президент ЗСА може бути формально обвинувачений тільки за „кримінальні провини". Отже, він заперечив твердження демократичних членів Юридичної комісії Палати, які мин. тижня заявили, що президент ЗСА може бути формально обвинувачений не тільки за кримінальні проступки.

Пам'яті Володимира Ліщинського у першу річницю смерти

14-го квітня ц.р., мине рік, коли в Чикаго відійшов передвчасно на 59-му році свого чесного і трудолюбивого життя св. п. мґр прав Володимир Ліщинський. Віддаючи шану його могилі наново переживаю смуток і жаль.

Св. п. Вол. Ліщинський

Відійшов вірний муж, добрий батько, ідейний діяч у своїй громаді і церкві, мій добрий друг і шваґер.

Згадуючи Покійного, ніщо маркантніше не насувається на думку як його мрія бачити свою Українську Католицьку Церкву об'єднаною і сильною. Об'єднаною довкола особи Блаженнішого Патріярха Иосифа під проводом свого Єпископа Кир Ярослава. Він це тим болючіше відчував, спостерігаючи свою громаду роз'єднаною на церковному полі. І для тієї мрії жив і працював. Покійний скривав гіркі слова критики на адресу тих чи других відповідальних осіб, з того чи другого боку, але при тому шукав шляхів об'єднання роз'єднаних братів. Св. п. В. Ліщинський любив спів і зорганізування об'єднаного хору для відповідного соборного привітання Блаженнішого Патріярха в Чикаго з його другим приїздом на терен ЗСА і очолення того хору як його голова — це був його перший крок до здійснення тієї мрії. Він мені про це звірився, коли ми останній раз бачилися зі собою. Найкраще признання цій його глибокій християнській і рівночасно українській чесноті дав сам Преосвященний Владика Ярослав, віддаючи особисту шану його тлінним останкам, коли не стало його між нами.

Особлива риса покійного Володимира — це його велика рівновага духа і наявний зовнішній спокій з яким він йшов крізь життя. Пригадуються морозні вечорі 1945-46 року, коли ми змучені верталися з цілоденної праці кухонного робітника на американській базі у сусідньому містечку в Австрії чи пізніше спільне ділення долі при виладовуванні тяжких скринь в готелю Шермана в Чикаго в 1949-му році. Завжди зрівноважений, з тихою мелодією пісні на устах, яка немов той чарівний євшан-зілля додавала йому й нам сили боротися з першими життьовими труднощами у повоєнній дійсності. Тільки людина таких якостей була спроможна поборювати всі труднощі, а їх було більше як досить... На склоні його життя довелось Покійному таки доволі натерпітись. Немилосердна хвороба пістряка нищила його більше як два роки. Зносив це без нарікань, радше не говорив про це. Але коли востаннє я говорив з ним телефоном на Свят-Вечір і ненароком хотів піддержати на дусі, розчулений урвав розмову...

Св. п. Володимир Ліщинський був глибоко свідомою суспільною одиницею. Його діяльність на пості голови катедрального хору „Славута", голови Батьківського Шкільного Комітету, голови „Пласт-Прияту", голови Об'єднаного Хору для Привітання Верховного Архиєпископа — це лише частина його праці для своєї громади в Чикаго. Він любив бути всюди. А вже чи не найбільше любив відпочинкову оселю Кооперативи „Самодопомога" в Равндлейку, працюючи для неї як член її Управи. Любувався красою природи де вода і хвилястий терен довкілля, може так йому до болю, нагадували його рідні околиці Комарна, коло Львова.

Як це часто буває у вирі багатогранної суспільної праці не раз може й не вистарчало часу на особисті чи родинні справи. Не шукав за славою ні маєтком. Але дав дітям глубоке українське релігійне і національне виховання. Виконував чесно і совісно працю на новій професії, технічного рисівника знаходячи навіть час на розроблення проектів уліпшення машин в компанії, де працював. Своєю чесною і совісною до самопожертвування працею лишив покійний Володимир Ліщинський добру і тривку пам'ять по собі, а своїм дітям гарний приклад і заповіт як жити, щоб бути в згоді зі собою, із Богом і своїм Народом.

Володимир Сушко

П'ЯТЬ ОКРУГ УНС МАТИМУТЬ ЗБОРИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

евені в Ірвінґтоні о годині 5:30 вечора. До участи у зборах зобов'язані урядовці та конвенційні делегати Відділів: 3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 272 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490. На порядку нарад: звітування Управи Округи вибір нових органів, схвалення пляну праці на 1974 рік. В зборах візьме участь головний предсідник Йосип Лисогір і асистент керівника організаційного відділу Степан Гавриш.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА ОКРУГА

Філядельфія. — Окружні Загальні Збори Філядельфійської Округи відбудуться в неділю, 3-го березня ц. р о год. 1:30 по полудні в залі Дому Українського Народного Союзу при 5004 Н. Олд Йорк Ровд, Філядельфія. На порядку нарад, крім звітування, дискусії і вибору нової управи Окружного Комітету, є доповіді проф. Івана Телюка, першого заступника головного предсідника УНСоюзу. До участи в зборах зобов'язані урядовці і конвенційні делегати Відділів УНСоюзу: 10, 32, 45, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 156, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388, 397, 422, 424, 430, 470. Крім згаданого вже проф. І. Телюка, у зборах візьмуть участь головні контролери проф. д-р Б. Гнатюк і д-р Іван Скальчук. Після зборів спільна перекуска.

ПЕРТАМБОЙСЬКА ОКРУГА

Перт Амбой. — Перт - амбойська Округа УНСоюзу відбуде свої річні загальні збори в неділю, 3-го березня 1974 р. о год. 3-ій по полудні в залі Української Католицької Парафії в Катедрі при 719 Рузвелт евеню. Після звітів, дискусії, привітів і побажань відбудеться вибір нової управи Окружного Комітету. До участи зобов'язані урядовці і конвенційні делегати Відділів УНСоюзу: 104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342 344, 349, 353, 372. У зборах візьме участь Володимир Сохан, заступник головного предсідника і рекордовий секретар.

Півтора тисячі осіб оваційно вітали...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Янг), а ансамблем „Верховинці" хореограф Олег Генза (оркестра „Верховинці" в складі п'ять осіб), строї Дарія Генза і Олена Сохан, характеризація Бриґіта Заяць. Артистка українських театрів Іванна Кононів пов'язувала окремі точки програми вдалими монологами, з яких деякі, як у „Молитві" (під мельодію „Владико неба і землі") зворушували публіку до сліз.

Українська музика, український танець, українська пісня, краса мальовничих костюмів, поєднані з надзвичайним хистом, бравурною майстерністю — полонили серця і душі усіх присутніх.

В кінці концерту Голова Осередку СУМА в Ню Йорку К. Василик, вказуючи на неперевершене значення українського мистецтва, яке без сумніву здержує процеси денаціоналізації, подякував усім мистецьким керівникам, а найменші сумівки в супроводі старшого юнака в одностроях внесли на сцену три великі коші квітів. З успіхом і 25-річним Ювілеєм вітали Осередок і його мистецькі одиниці представники хору „Думка" Олена Замята і п. Кулинич.

На закінчення концерту відбулась у великій залі Організації Українського Визвольного Фронту спільна вечеря для мистецьких ансамблів, їхніх керівників з родинами і запрошених гостей.

Відбувся Другий Всеодумівський З'їзд...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

нія музики Олександра Кошиця. Відповідальність за підготування Зустрічі бере детройтська філія ОДУМ-у і ТОУ-у. В загальному також обговорювалася справа підготовки до 25-літнього Ювілею існування ОДУМ-у, що припадає в 1976 році. Головним звітом був звіт голови ЦК ОДУМ-у д-ра Юрія Криволапа, в якому він представив теперішній стан і погляд в майбутнє.

В своїм звіті д-р Ю. Криволап звернув спеціяльну увагу на українське шкільництво. ОДУМ, спеціяльно сьогодні, глибоко застановляється над проблемою шкільництва. Кожний одумівець шкільного віку зобов'язаний відвідувати українську школу. Старші одумівці повинні брати активну участь в житті українських шкіл, включно з учителюванням.

Всі учасники З'їзду, молодші й старші, погоджуються, що майбутність кожної молодечої української організації залежить від теперішнього стану українського шкільництва.

З'їзд закінчився спільною вечерею учасників.

Плянують видати альбом про кобзу

Вінніпеґ. — З нагоди 60-літнього походу Павла Конопленка-Запорожця з кобзою, прихильники і любителі кобзарського мистецтва задумують видати окремий альбом, в якому буде вміщено багато оригінального матеріялу про діяльність кобзаря, відгуки преси, ролю кобзи, моделі кобз, уклад нот, виріб цього інструменту й інше. Видання патронують цілий ряд визначних громадських діячів таких як суддя М. Барилак, адв. І. Ю. Карасевич, адв. С. Радчук, д-р И. Слогана, А. І. Яримович і інші. З їхньої ініціятиви видано заклик і опінію про заслуженого кобзаря П. Конопленка - Запорожця, який на протязі десятиріч з кобзою з'днав для української справи багато прихильників та знайшов признання в українському суспільстві.

Альбом буде виданий і вийде з друку в кінці 1974 року розміром 10¼ х 12¼ на доброму крейдяному папері, 120 світлин в гарній оправі з золотими витисками. Цей понад 300 сторінковий альбом буде пересланий на адреси бібліотек, культурно-освітніх та суспільно-громадських установ. В продажу альбом коштуватиме 25 дол., а в передплаті, якщо її вислати тепер, тільки 15.00 дол. В альбомі на окремих сторінках будуть поміщені оголошення, які приймає до друку автор, як також індивідуальні фота 2 х 2¼ тих осіб, які надішлють пожертви на видання альбому.

В справі альбому можна писати на адресу: P. Konoplenko-Zaporozetz, 1053 Alfred Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ДОПОВІДЬ У МАНОР ДЖУНІОР КОЛЕДЖІ

В цьому 1974 році припадає вімсотріччя смерти великого католицького філософа й богослова Томи з Аквіну. З тієї нагоди Манор Джуніор Коледж запрошує професора Університету Віллянова, Філософічного департаменту, д-ра Бенедикта А. Папарелля, з доповіддю на тему: „Особиста відвічальність і сумління товпи". Доповідь відбудеться 6-го березня 1974 року, о год. 11:30 ранку в авдиторії Манор Джуніор Коледжу. Вступ вільний.

РОЗШУК

ДЕНИС ДЗЮБИНСЬКИЙ син Івана (Яна), пошукує
Кирила Вовчара
з Врувар Нижних, пов. Горлиці. Голоситись на адресу:
DENIS DZIUBINSKI
226 E. Steel Street
Herkimer, N.Y. 13350

Пошукую друзів і знайомих зі села Буківна, пов. Товмач, обл. Івано-Франківськ, Зах. Україна:
ОЛЕКСА ЛОГАЗА,
ВАСИЛЬ ФОСТУН,
ВАСИЛЬ УМАЙЛО.
Правдоподібно живуть в Англії.

Також пошукую ЮРКА ШИЛЯКА, який виемігрував з табору Шінценберґ, Вестфалія до Ню Йорку.

Хто знав би про них або вони самі, прошу писати до:
PETER RUDIAK
855 S. Meridian Rd.
Youngstown, Ohio 44509
Заграничні газети прошу про передрук.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 3-го БЕРЕЗНЯ 1974 р.

КЛИВЛЕНД, Огайо. Річні загальні збори Т-ва ім. Тараса Шевченка 291 Відд. о годині 1-ій по пол. в залі церкви св. Иосафата в Пармі. На порядку: звіти Управи і оформлення делеґата на 28 Конвенцію УНС. Проситься обов'язково всіх прибути. — І. Вільшанецький, гол., Л. Кусяка, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7076 Лев атакує!

SUDDENLY, AS HE LOOKS UP, HIS EXPRESSION CHANGES FROM ONE OF GLEE TO SHOCK!

Тріюмфуючий Ето скаче на хребет газелі... Раптом, коли він погля-нув вгору, то його обличча замість радости виявило страх!